

Núm. 4, octubre – desembre 2002

Butlletí Informatiu d'Història de l'Educació

Edita: Àrea de Teoria i Història de l'Educació. Universitat de
les Illes Balears
Amb el suport del Govern de les Illes Balears

En aquest número hi trobareu:

Bon Nadal	1
Joaquim Torres.....	3
Libres rebuts	4
Jornades celebrades	7
Informacions d'interès	10

Comissió editora:

Francesca Comas, Joana Estelrich,
Immaculada Pastor, Bernat Sureda.
Correcció lingüística: Rosa de Ozollo
Maquetació: Catalina Ordinas
Adreça electrònica: dcebsg0@uib.es

BON NADAL

Ens acostem a Nadal i per això és un bon moment per fer referència a les joguetes, als joguets o a les joguines, aquests entranyables objectes que tan lligats estan a la infància.

Les joguines antigues són apreciats objectes de col·leccionisme, part del nostre patrimoni cultural i una font interessant per conèixer com ha evolucionat el concepte de la infància i les expectatives dels adults, amb relació a aquesta època de la vida de les persones.

De les joguines artesanals o fetes pels mateixos infants als cibernètics objectes actuals hi va tot el recorregut de canvis socials, econòmics i de mentalitat que han

marcat l'època contemporània i han influït en el concepte d'infància. Les joguines han servit per introduir els infants en el món dels adults, ja que han reproduït estereotips de gènere o actituds bel·licistes. També hi ha hagut un ús pedagògic de la joguina inspirat en els corrents de l'Escola Nova i en la convicció que amb aquestes calia estimular la creativitat i la imaginació infantil. El trànsit

de l'infant que juga a l'infant que consumeix ha marcat, amb força, el món de la joguina la darrera meitat del segle XX.

Es pot parlar també d'una evolució dels espais de joc que han influït en les característiques de les joguines. Amb el procés de concentració urbana, el carrer, com a espai de joc tradicional, esdevé un espai perillós i és substituït per espais específicament dedicats a aquestes activitats, o entre les classes benestants per les habitacions dels infants, on s'acumulen les joguines. A finals de segle XX es creen les ludoteques amb la pretensió d'incrementar l'accés a les joguines entre tots els sectors socials i de vetllar pel seu ús educatiu.

Trobem també àmpliament tractat el tema de les joguines des del pensament educatiu. Recordem, per exemple, aquella

conferència de Pau Vila i Dinares adreçada als pares de l'escola Horaciana titulada *Què els portaran els reis als nostres fills?*, publicada més tard el 1923; o les paraules del menorquí Pere Ballester, escrites el 1921, en un d'aquells articles titulats «Lletres a una mare mahonesa» i que reproduïm per acabar aquesta portada del butlletí:

«Pot ser seria millor no gastar-hi doblers amb juguetes, a la vegada fràgils i de complicats mecanismes - i qu'em perdonin els qui en venen - atès es poc cas qu'en fan ses criatures, jo veig con deixen se muñeca aixerida, per fer-ne una de padaços, i es brillós cavall per cavalcar un garrot i córrer amb manco impediments. Se psicologia infantil, per desenrotllar-se no'n necessita de refinacions i luxos».

Per saber-ne més:

CORREDOR-MATEOS, J. *La joguina a Catalunya*. Barcelona: Edicions 62, 1981.

DIAZ-PLAJA, F. *Apuntes para una historia del juguete*. Barcelona: Bruguera, 1989.

Museu de la Jugueta Can Planes, de sa Pobla, Mallorca

A Can Planes de sa Pobla, on també es troba el Museu d'Art Contemporani, es pot visitar el Museu de la Jugueta que replega unes quatre mil peces reunides pel col·leccionista Toni Boig Clar. Hi trobam joguines de tota mena com les educatives: trencaclosques, abecedaris mòbils, jocs de taula i de ciència, jocs de construcció de fusta, mecanos, tota casta de nines, cuinetes i casetes, jonalls, instruments musicals, joguines de llauna, pilotes, baldufes, joguines animades, etc.

Can Planes, Espais d'art i cultura. Carrer Antoni Maura, 6 07420 sa Pobla, telèfon 971 54 23 89, 971 54 00 54, [http:// www.museu.org](http://www.museu.org) ; museu@museu.org

Joaquim Torres García, un artista que feia joguines

Joaquim Torres García (Montevideo, 1875-1949). De pare català i mare uruguaiana, als setze anys es traslladà a Barcelona i féu estudis de pintura a l'Escola de Llotja i a l'Acadèmia de Belles Arts. Després es dedicà a la il·lustració de llibres i revistes. La seva pintura acusa, al llarg de la seva vida, les més diverses tendències artístiques: modernisme, neoclassicisme, cubisme i futurisme. Entre 1904 i 1906 començà els assaigs de pintura mural al fresc a la capella del Santíssim de Sant Agustí de Barcelona i el 1910 decorà el pavelló d'Uruguai de l'Exposició Internacional de Brussel·les. Es va interessar per la pedagogia estètica i pels ensenyaments artístics, particularment, el 1907, a l'Escola Mont d'Or —Barcelona i Terrassa—; en aquesta darrera fundà, el 1913, l'Escola de Decoració, inspirada en la idea de la integració de les arts i els oficis al servei de l'arquitectura. Aquest mateix any, pintà, i no sense polèmica, els plafons de la sala de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, i escriví el primer llibre teòric: *Notes sobre art* (1913), seguit de *Diàlegs* (1915), i *L'art en relació amb l'home etern i l'home que passa* (1919). Aquell mateix any exposà unes discutides pintures i uns dibuixos cubistes i futuristes a la Galeria Dalmau. Influït, en aquesta època, pel clima pedagògic del noucentisme, combinant la seva afeció per la fusteria i la influència de les idees de l'Escola Nova, especialment per les idees de Maria Montessori, es dedicà a dissenyar joguines que va exposar per primera vegada el 1918 i que continuà fabricant després a Nova York, a partir del 1920. Ell mateix ens parla dels principis que inspiraven les seves joguines, quan, en un dels seus escrits, afirmava: «*Si el niño rompe el juguete, es en primer término para investigar, después para modificarle: conocimiento y creación. Démosle pués el juguete a trozos y que haga lo que quiera así nos adaptaremos a su psicología*». Actualment les seves joguines, que representen animals, figures humanes i objectes, construïdes amb trossos de fusta encaixables, són admirades com a objectes d'art i mostres d'una interessant sensibilitat pedagògica.

Martín Pescador
Altura: 17,5 cm

Hombre con amarillo y bordeaux
Altura: 26 cm

Carro con caballo y carretero
Altura: 9,5 cm

Per conèixer les seves joguines:

http://www.balneariolapaloma.com/cultura/torres_garcia/torres_garcia_coleccion.html

Llibres rebuts

MARQUÈS SUREDA, S. *L'Escola a Catalunya durant el segle XX. El testimoni de les germanes Macau Julià*. Col·lecció Baldiri Reixac, núm. 4, Girona: Editorial Delleure, 2002, 76 pàgines. ISBN: 84-931210-2-9.

Recorregut de tot un segle per la història de l'educació catalana a través del testimoni personal i emotiu de les quatre germanes Macau Julià que ens ofereix el professor Salomó Marqués. L'originalitat de l'obra rau en la metodologia que s'ha emprat en la realització del treball, que romp amb els cànons habituals dels llibres i/o manuals d'història de l'educació per deixar que siguin els testimonis i les vivències personals de les mestres les que duguin el fil conductor del llibre. Així, doncs, els principals esdeveniments historicoeducatius del nostre trasbalsat i incongruent segle XX s'analitzen a través de la memòria de qui els visqueren i patiren.

Testimonis gràfics, memòria i vivència, es conjuguen en aquest llibre, que obri pas a noves maneres de fer història de l'educació, fins ara protagonistes del debat historiogràfic sorgit de la postmodernitat o Alta Modernitat (com es vulgui), i que prenen cos en treballs com aquest.

FERNÁNDEZ SORIA, J. M.; AGULLÓ DÍAZ, C. *Los temas educativos en las Memorias del Magisterio valenciano (1908-1909)*. Universitat de València, 2002. 384 pàgines. ISBN: 84-370-5433-8

Els professors de la Universitat de València, Juan Manuel Fernández Soria i María del Carmen Agulló Díaz ens presenten una exhaustiva anàlisi de les memòries tècniques dels mestres valencians corresponents al període 1908-1909, que demostra, si més no, el valor d'aquests tipus de testimonis —escrits de puny i lletra pels mateixos mestres— per contrarestar la voluntat pedagògica de l'Administració amb la percepció i la pràctica real a les escoles. Així mateix, aquest llibre —que enceta una investigació més extensa— ens obri les portes a fonts documentals per a la història de l'educació, les memòries tècniques, seguint la línia de la

nova història, clarament interessada pels testimonis etnogràfics dels quals són bona mostra aquests tipus de textos escolars.

ALOMA. Revista de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport. Núm. 11, 2002.

La revista *Aloma*, publicada per la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna, de la Universitat Ramon Llull (Barcelona), ha dedicat el seu número 11 a Ramon Llull. Es tracta del primer monogràfic que edita aquesta revista, i que en aquest cas ho fa per celebrar el seu 10è aniversari. Aquest número 11 d'*Aloma* ens ofereix, a través d'aportacions diverses, noves reflexions sobre la figura de Ramon Llull, la seva obra i pervivència. Així, doncs, entre els seus espais —*Temàtic, Converses amb..., Interludi, Activitat de recerca i Lectura*— podeu trobar-hi des d'articles sobre l'obra lul·liana fins a la transcripció completa de l'enregistrament d'una taula rodona sobre Llull.

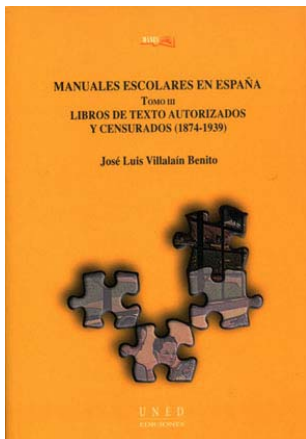
MARGAIS BASI, X. *El moviment esperantista a Mallorca*. Palma: Edicions Documenta Balear, 2002.

L'historiador Xavier Margais ens ofereix, amb aquest treball, una temàtica fins aleshores ben desconeguda i inèdita: el moviment esperantista a Mallorca. Margais ha seguit i analitzat amb molt detall l'activitat d'aquells que, des de principis del segle XX, optaren per la divulgació d'una llengua universal auxiliar (que mai es plantejà substituir les llengües existents) que havia d'esdevenir una eina d'intercanvi de coneixements i d'ideals. A la vegada, rere aquests moviment, hi havia una altra aspiració: fer de l'esperanto un instrument per apropar cultures, pobles, creences, etc., i universalitzar els valors de la fraternitat i la solidaritat.

L'esperantisme es va vertebrar mitjançant un entramat associatiu que s'havia marcat uns objectius com la creació d'escoles per a ensenyar la llengua als socis i fer d'aquestes entitats centres de recepció i discussió de multitud d'aspectes de caràcter social, polític, econòmic, etc. Els principals grups esperantistes illencs foren l'*Esperantista Klubo Palma* (1907), el *Grupo Esperantista Solleric* (1924), *La Verda Stelo* (Consell, 1925), *Bela Espero* (Binissalem, 1925), l'*Esperantista Grupo Lumo* (secció de la Societat Foment del Civisme de Palma, 1922) i l'*Esperantista Grupo Amikeco* (secció de la Societat instructiva Bellver del Terreno de Palma, 1932).

Margais constata el paper cabdal d'alguns personatges en aquest moviment com l'enginyer Narcís Bofill o els germans Andreu i Miquel Arbona, de Sóller, entre d'altres.

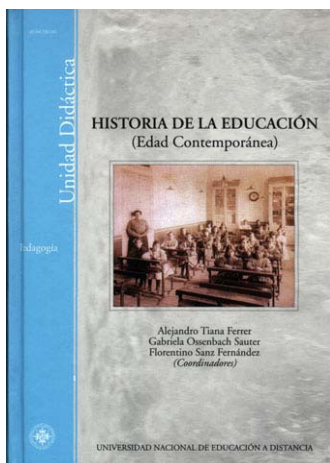
L'efervescència cultural del moviment esperantista va quedar avortada amb el cop d'estat militar que propicià l'inici de la Guerra Civil. De fet, alguns esperantistes que militaven en organitzacions polítiques i sindicals progressistes foren assassinats en el marc de la brutal repressió que es desfermà a Mallorca.

VILLAÍN BENITO, J. L. *Manuales escolares en España. Libros de texto autorizados y censurados (1874-1939)*. Madrid: Ediciones UNED, 2002. 546 pàgines
ISBN: 84-362-4319-6

Aquest llibre és el tercer volum sobre les fonts documentals de llibres de text en el nostre país, des de les Corts de Cadis fins a l'actualitat. En el llibre es recullen, al complet, les llistes de manuals aprovats i reprovats en la totalitat dels nivells d'ensenyament durant la Restauració, la Dictadura de Primo de Rivera, i la Segona República.

L'obra és fruit de la investigació que, sobre manuals escolars dels segles XIX i XX, s'està desenvolupant des de l'any 1992 (Proyecto MANES), en la qual participen diverses universitats espanyoles, europees i latinoamericanes.

TIANA FERRER, A.; OSSENBACH SAUTER, G.; SANZ FERNÁNDEZ, F. (coord.). *Historia de la Educación (Edad Contemporánea)*. Madrid: Ediciones UNED, 2002. 349 pàgines
ISBN: 84-362-4584-9

Llibre pensat per ser utilitzat com a unitat didàctica en la docència de la història de l'educació contemporània. L'obra pretén analitzar el procés de gènesi i evolució posterior dels sistemes educatius, sense deixar de banda altres dimensions de l'educació que, en aquest cas, s'han posat al servei d'un estudi prioritari dels sistemes educatius entesos com a construccions globals i complexes. S'estructura en tres grans parts: gènesi dels sistemes educatius nacionals, evolució dels sistemes educatius fins a la segona meitat del segle XX, i els sistemes educatius després de la II Guerra Mundial. A part dels coordinadors, han participat en la seva elaboració els professors Agustín Escolano Benito, Federico

Gómez R. de Castro, María del Mar del Pozo Andrés, Manuel de Puelles Benítez i Julio Ruiz Berrio.

VILAFRANCA MANGUÁN, I. *Mestre Joan Benejam Vives. Antologia d'un compromís pedagògic*. Menorca: Institut Menorquí d'Estudis. Col·lecció Capcer, 16, 2002. 141 pàgines
ISBN: 84-95718-01-4

Joan Benejam Vives (1846-1922) és, per a nosaltres, un autor encara desconegut. Només la seva obra folklòrica *Foc i fum*, escenificada cada any, i, per a uns quants, l'obra costumista *Ciudadella veia*, constitueixen un lleuger bagatge per a un Benejam que, sobretot, va ser mestre. Fou un vocacional i un professional de l'educació. A través de múltiples publicacions pedagògiques, obres i articles, Benejam transmet una voluntat de regeneració social, mitjançant l'educació. El seu mèrit més destacable no és tan sols una important llista d'obres pedagògiques d'un cert caire idealista, sinó també la pràctica, duta a terme al llarg de gairebé quaranta anys de mestre nacional a l'Escola Pública Infantil de Ciutadella.

Aquest breu opuscle monogràfic, dedicat a ell, pretén, únicament, destacar els principis educatius i estudiar l'il·lustre mestre en el seu aspecte més propi: l'educatiu.

Jornades celebrades

Simposi sobre associacionisme juvenil, socialització i educació 1900-1976. 13-15 de novembre de 2002

En el marc incomparable del monestir català de Montserrat, tingué lloc, els passats dies 13, 14 i 15 de novembre, un simposi sobre associacionisme juvenil, socialització i educació entre 1900 i 1976. Aquesta iniciativa fou coordinada entre la Societat d'Història de l'Educació dels Països de Llengua Catalana i les universitats de Barcelona, Girona, Illes Balears, Lleida, Ramon Llull, Rovira i Virgili, València i Vic, universitats que integren l'equip investigador interuniversitari del projecte I+D que sobre aquesta temàtica s'està desenvolupant.

Participaren en el simposi un total de 33 assistents, en el qual estigueren representades totes les universitats abans esmentades, així com la Societat i l'Arxiu provincial de l'Escola Pia de Catalunya.

La programació va permetre l'exposició de les més recents investigacions vers el tema de l'associacionisme juvenil, així com l'intercanvi de sabers i experiències, i el debat sobre aquests.

Es va comptar amb la ponència del Dr. Antonio Santoni, de la Universitat de Florència, que, amb el títol *Movimenti, associazionismo, educazione giovanile fra '800 e primo '900*, encetà el simposi. Arran del contingut d'aquesta ponència s'articulà un interessant debat posterior, que es va anar completant amb diferents i interessants aportacions sobre el marc teòric i terminològic de l'associacionisme juvenil, i amb diversos estudis concrets d'associacions confessionals, polítiques, culturals, etc. Tant la conferència com les comunicacions podran llegir-se en una publicació que sortirà durant els primers mesos del proper 2003.

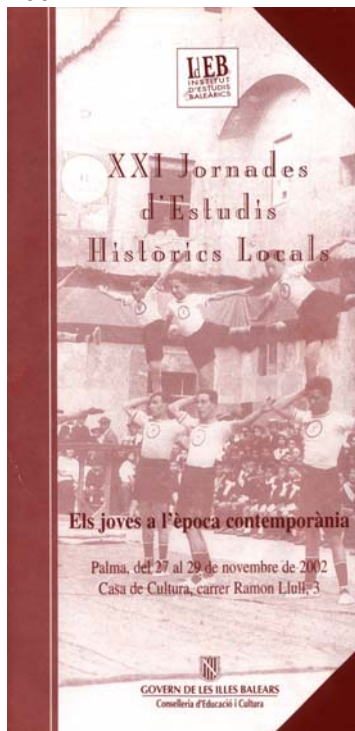
Les sessions de feina es combinaren amb activitats culturals i d'oci que propiciava l'entorn, com la realització de l'itinerari de Sant Miquel (amb pujada en funicular) per conèixer la formació geològica, la flora, la fauna, i les llegendes relacionades amb la muntanya de Montserrat; la visita a l'escolania, o l'audició de cants gregorians (laudes, vespres, etc.) i salve.

Assistents al *Simposi sobre associacionisme juvenil, socialització i educació 1900-1976*

Les singulars muntanyes catalanes foren testimonis d'una molt agradable trobada en què l'intercanvi i el debat intel·lectual es convertiren en protagonistes d'unes jornades de fructífer recolliment monacal.

XXI Jornades d'Estudis Locals. Els joves a l'època contemporània. 27-29 de novembre de 2002.

Durant els passats dies 27, 28 i 29 de novembre de 2002 se celebraren a Ciutat de Mallorca les vigèsimes primeres jornades d'estudis locals que, any rere any, s'organitzen des de l'Institut d'Estudis Baleàrics. La coordinació de les jornades la portaren el Dr. Bernat Sureda (Teoria i Història de l'Educació) i el Dr. Sebastià Serra (Història Contemporània). En aquest cas, la temàtica de fons foren els joves, i sobre la seva història i situació actual es va reflexionar i debatre a través de diverses ponències i comunicacions que entrelaçaren estudis històrics i historicoeducatius.

Les temàtiques analitzades pels ponents foren les següents:

- *Els estudis i la recerca dels joves a l'edat contemporània* (a càrrec del Dr. Sebastià Serra Busquets, Universitat de les Illes Balears).
- *Els joves en la perspectiva històrica* (a càrrec del Dr. Carles Santacana, Universitat de Barcelona).
- *Els models de formació dels joves des de 1870 fins a 1945* (a càrrec del Dr. Pere Fullana Puigserver, historiador).
- *Joventut i moviment associatiu a Mallorca (1900-1936)* (a càrrec del Dr. Manel Santana Morro, Universitat de les Illes Balears)
- *L'associacionisme juvenil a Balears: Aspectes educatius* (a càrrec del Dr. Bernat Sureda Garcia, Universitat de les Illes Balears).
- *Noucentisme i educació. Nacionalisme i la responsabilitat social dels joves* (a càrrec del Dr. Josep González-Agápito, Universitat de Barcelona).
- *Evolució, anàlisi i reptes de les polítiques de joventut. Una reflexió des de la realitat catalana* (a càrrec del Dr. Pere Soler Masó, Universitat de Girona).
- *La joventut des d'un punt de vista sociològic* (a càrrec d'Antoni Tarabini-Castellani, Fundació Gadeso).
- *Joventuts i vida política des de la transició democràtica* (a càrrec del Dr. Antoni Marimon, Universitat de les Illes Balears).
- *Joventuts catòliques a Mallorca durant el franquisme* (a càrrec de Joan Matas Pastor, del Grup d'Estudi de la cultura, la societat i la política al món contemporani).
- *Les organitzacions juvenils del règim franquista a Mallorca (1939-1977)* (a càrrec del Dr. José Antonio Cañabate, del Grup d'Estudi de la cultura, la societat i la política al món contemporani)
- *La nova condició juvenil des dels anys vuitanta* (a càrrec del Dr. Joaquim Coll Amargós)

Aquestes ponències es completaren amb interessants comunicacions —algunes d'elles referides a joves fetes des d'anàlisis historicoeducatives— que es podran llegir en les actes d'aquestes jornades.

Presentació de les comunicacions a les XXI Jornades d'Estudis Locals. Els joves a l'època contemporània

Jornades d'estudi i reflexió. Mestres i exili el 1939. 3 i 4 de desembre de 2002

L'INECHA (Institut d'Estudis Humanístics Miquel Coll i Alentorn) i l'ICE de la Universitat de Barcelona, amb la coordinació del Dr. Conrad Vilanou (Universitat de Barcelona), organitzaren aquestes jornades amb l'objectiu de revisar un episodi de la nostra història recent (sovint oblidada): l'exili com a conseqüència dels esdeveniments bèl·lics del 36. Entre els sectors que més van patir aquest exili —exterior o interior— es troben els mestres, que o bé varen haver de creuar la frontera o bé es van haver d'enfrontar als més diversos processos de repressió (com, per exemple, la depuració).

Per debatre aquesta sagnant realitat no tan llunyana, es va comptar amb la presència d'especialistes tant de l'àmbit dels Països Catalans com del país que millor acollida donà als nostres exiliats: Mèxic. Així, doncs, el dimarts dia 3 es dugué a terme una primera sessió, que comptà amb les aportacions següents:

- *Els mestres i l'exili de 1939* (a càrrec d'Ignacio Cruz Orozco, Universitat de València)
- *Catalunya i l'exili del magisteri republicà* (a càrrec de Salomó Marquès, Universitat de Girona).
- *Els nens de Morelia* (a càrrec de Educaro Mateo Gambarte, Institut Plaza de la Cruz de Pamplona)

El dimecres 4 es completaren les jornades amb dues sessions, que recolliren les aportacions següents:

- *Mestres i exili interior* (a càrrec de Josep González-Agápito, Universitat de Barcelona).
- *La depuració del magisteri: el cas de Rosa Roig* (a càrrec d'Isabel Miró, Universitat Rovira i Virgili, i Francesca Comas, Universitat de les Illes Balears).
- *Freinet a Mèxic* (a càrrec de Fernando Jiménez i Frida Álvarez, Universidad Nacional Autónoma de México).
- *L'Exili i la Pedagogia*, amb les següents participacions:
 - *Herminio Almendros (1898-1974)* (a càrrec d'Amparo Blat i Carme Domènech, Universitat de València).
 - *Lorenzo Luzuriaga (1889-1959)* (a càrrec de Claudio Lozano, Universitat de Barcelona).
 - *Luís de Zulueta (1878-1964)* (a càrrec d'Isabel Vilafranca, Universitat de Barcelona).
 - *Joan Roura-Parella (1897-1983)* (a càrrec de Conrad Vilanou, Universitat de Barcelona).

Les jornades es van concloure amb una conferència a càrrec del cònsol general de Mèxic a Barcelona, Sealtiel Alatríste.

Informacions d'interès

Segon Premi Leonor Serrano i Pablo. Maig de 2003

L'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona convoca el Segon Premi Leonor Serrano i Pablo, d'història de l'educació, amb l'objectiu de fer emergir la tasca exemplar que professionals de la pedagogia i persones lligades amb l'Administració educativa han dut a terme durant el proppassat segle per a l'escola de Barcelona.

L'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona convoca el segon premi Leonor Serrano, d'història de l'educació, amb l'objectiu de fer emergir la tasca exemplar que professionals de la pedagogia i persones lligades amb l'Administració educativa han dut a terme durant el proppassat segle per a l'escola de Barcelona.

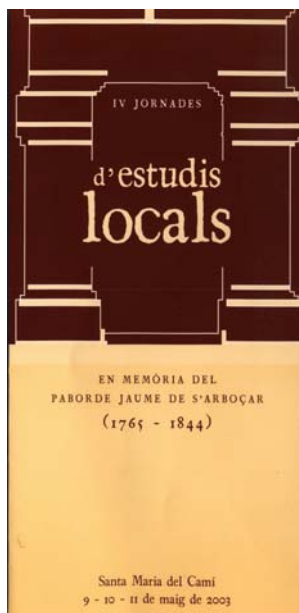
El jurat valorarà els projectes originals i inèdits que plantegin l'estudi d'experiències pedagògiques renovadores, realitzades a les escoles de Barcelona o des de les administracions i que tinguin com a àmbit d'actuació la ciutat de Barcelona, fins a l'any 2000.

Els projectes aspirants al premi s'hauran de presentar al Registre General de l'Ajuntament de Barcelona (plaça Sant Miquel, 4 i 5, baixos) abans de dia 17 de març de 2003. La dotació del premi és de 3.000 euros.

Per a més informació, adreceu-vos a: Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona. Plaça Espanya, 5. Barcelona 08014. Tel. 934023663. Fax. 934023660. DTS. 934023656. Correu electrònic: imebatencio@mail.bcn.es. Pàgina web: <http://www.bcn.es/educacio>

Ajuntament de Barcelona Institut d'Educació

IV Jornades d'Estudis Locals de Santa Maria del Camí. 9-10 de maig de 2003

L'Ajuntament de Santa Maria del Camí, juntament amb el Col·lectiu Mayuha —associació cultural per a la dinamització de la recerca i divulgació del coneixement geogràfic, històric, social i cultural relacionat amb el poble de Santa Maria del Camí— presenten la convocatòria de les IV Jornades d'Estudis Locals, aquest cop dedicades a la figura del santamarier Bartomeu Jaume de s'Arboçar i Canyelles, capellà d'honor del Bisbe Nadal, primer administrador de la Reial Casa d'Expòsits (*La Inclusa*), i autor de cròniques històriques de Mallorca, en general, i de Santa Maria, en particular, d'inqüestionable valor.

Seguint la dinàmica habitual, les comunicacions hauran de ser inèdites i originals, de temàtiques relacionades amb el poble o amb el Paborde Jaume, la seva obra i el seu temps en concret. El termini d'inscripció és l'11 d'abril de 2003, i, un cop celebrades les jornades, es disposarà de temps fins al desembre de 2003 per entregar les comunicacions.

Si en voleu tenir més informació —o rebre'n el tríptic—, podeu telefonar a l'Ajuntament de Santa Maria del Camí (Tel. 971140051 / 971140665)